

Spring 2012

Vietnam to Việt Kiều and Back: An In-depth Look at the Relationship Between Overseas Vietnamese and Vietnamese in Ho Chi Minh City

Minh Le
SIT Study Abroad

Follow this and additional works at: https://digitalcollections.sit.edu/isp_collection

 Part of the [Asian Studies Commons](#), [Civic and Community Engagement Commons](#), [Community-Based Research Commons](#), [Demography, Population, and Ecology Commons](#), [Family, Life Course, and Society Commons](#), [Place and Environment Commons](#), and the [Social Psychology and Interaction Commons](#)

Recommended Citation

Le, Minh, "Vietnam to Việt Kiều and Back: An In-depth Look at the Relationship Between Overseas Vietnamese and Vietnamese in Ho Chi Minh City" (2012). *Independent Study Project (ISP) Collection*. 1286.
https://digitalcollections.sit.edu/isp_collection/1286

This Unpublished Paper is brought to you for free and open access by the SIT Study Abroad at SIT Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Independent Study Project (ISP) Collection by an authorized administrator of SIT Digital Collections. For more information, please contact digitalcollections@sit.edu.

Vietnam to Việt Kiều and Back:

An In-depth Look at the Relationship
Between Overseas Vietnamese and
Vietnamese in Ho Chi Minh City

Minh Le
SIT Vietnam
Spring 2012
Emory University

Abstract:

This independent study project explores the relationship between overseas Vietnamese and local Vietnamese in Ho Chi Minh City (HCMC). The primary research methods included surveys, interviews, an experiment, and personal observations. The survey provided general knowledge on what Vietnamese people in HCMC thought about overseas Vietnamese. This survey was given to 200 participants in various locations in District 1, Thu Duc District, and District 9. The interviewees included university students, war veterans, Vietnamese with relatives in a foreign country, Vietnamese who tried leaving but could not, and overseas Vietnamese. The experiment was to see vendors' treatment of overseas Vietnamese. It was conducted in three different sites with four tests each for a total of twelve tests. Lastly, personal observations have been made in the previous two visits to HCMC and since the beginning of this visit in December 2011. The primary field research data collected can be used to conclude that overseas Vietnamese people are viewed as equals to Vietnamese people in HCMC.

Acknowledgements

This project would have been very difficult without the help of the following people:

Thanh Duong and Vy Dinh, thank you for all the help you've given me this semester and the complete support you've given me during this ISP period. My project would not be as it is without your encouragement.

Dung Pham, your friendship and devotion to help me in this project has been invaluable and I will be forever grateful.

Linh Tran, without you, my project would have been possible. Thank you for your assistance in my surveys, interview, and experiment. Your friendship and commitment has made my research and time in Vietnam easier and stress free.

To my family in Vietnam, I want to express my deepest gratitude for the constant support you have given me during the ISP period. Thank you for feeding me and attending to all of my needs, whether they are biological or academic.

To my friends in the SIT program, who were unbelievably patient with me. I will never forget the hours you stayed by my side as I completed this project. Your friendships have been a vital part of this project, my study abroad experience, and my growth this semester.

Lastly, thank you to all the people in HCMC who were kind enough to aid me in my survey and interviews. You have taught me so much and made my experience here unforgettable.

Table of Contents

-Abstract	2
-Acknowledgements	3
I. Introduction	5
II. Background	6
III. Methodology	9
<i>a. Primary Field Research</i>	<i>10</i>
IV. Results	14
<i>a. Survey</i>	<i>14</i>
<i>b. Interviews</i>	<i>17</i>
<i>c. Experiment</i>	<i>24</i>
V. Discussion	28
VI. Conclusion	31
-Sources	33
-Appendices	
<i>a. Appendix A: Survey</i>	<i>34</i>
<i>b. Appendix B: Government Policies</i>	<i>35</i>
<i>c. Appendix C: Government Resolutions</i>	<i>37</i>

I. Introduction

In 1996, my family and I packed our entire world into eight suitcases and left for America. Since the beginning, my parents have told my brother and me that their sole reason for leaving Vietnam, their home where all the people they know and love are, is to give us a chance at a brighter future. At four years old, I was much too young to understand what they were talking about, 'What is sacrifice?' I thought. Through the years, my parents kept in close contact with our family in Vietnam. They always told us when they were getting ready to call Vietnam, as if it was the big event of the week. Several times when my mother was on the phone with Vietnamese relatives, I remember her sobbing as she spoke to the woman on the other line. "Why are you crying Mommy?" I asked. "I miss home," she replied. However, that made me all the more confused because we were inside of our house at that moment.

Two years later in 1998, our family took our first visit back to Vietnam. I recalled as we stepped foot outside of the airport, my mother burst into tears and ran into the arms of some random woman I was told later was my aunt. I learned within the first few days that I had grandparents, aunts, uncles, cousins, nieces and nephews—this entire family I did not know about—on the other side of the world. Bizarre would not even begin to describe it.

Later that week my mother and aunt brought me to the local market near our house. It was unlike any market I had been to in Georgia. Everything was sold from a tarp on the ground or inside a big bowl. It was completely hectic; however, the

weirdest thing I experienced there had nothing to do with the products itself. My mother had just finished looking at some mangos and decided she did not want them. As we walked away, the woman selling those mangos said angrily to her, “Just because you are a Viet Kieu you think my mangos aren’t good enough for you? Go back to your country.” I looked back at her completely confused and then asked my mother, “Why did she call you a Viet Kieu? What is a Viet Kieu? We are Vietnamese.” My mother looked down at me and replied, “It means we are Vietnamese who don’t live in Vietnam.”

The two years I spent in America, I was labeled as a Vietnamese. I was singled out and I never truly felt like I belonged. However, when I came back to Vietnam, I thought I would feel right at home among other Vietnamese people. My first visit back to my motherland was my first experience feeling like a foreigner in my own country. For the rest of my time in Vietnam, I grew accustomed to being referred to as a ‘Viet Kieu.’ And with this title, I also realized that people, including my relatives, were looking at me oddly and treating me differently. I am Vietnamese, but why do they treat me and look at me as if I am something else? What do they see in me (and other Viet Kieus) that cause this kind of reaction? And ultimately, how do they feel about us as a whole?

In the following paper, I wish to explore the current relationship between Vietnamese locals in Ho Chi Minh City (HCMC) and the Vietnamese living overseas.

II. Background

On April 30th 1975, the North Vietnam military’s tank bearing “843” in big white font shattered through the gates of the South’s presidential palace, marking

the end of twenty-one years of civil war. This also marked the end of the South's struggle against the communist regime in the North. Democracy in Vietnam had fallen (Boyne).

When North Vietnam seized Saigon on April 30th, 1975, roughly 50,000 Southern Vietnamese were rescued, leaving 250-400 Vietnamese, who were promised escape, behind (Boyne). Tens of thousands of other Southern Vietnamese were left to be shot, imprisoned, or sent to "re-education" camps (Evan). The weeks that followed led to a drastic number of emigrants fleeing Vietnam, a rough total of 839,000 ("Vietnamese"). These emigrants left in unstable, overcrowded boats and took shelter in nearby countries as they waited to be brought to the US. Within the weeks that followed the fall of Saigon, 675,000 refugees were granted asylum in the United States, leaving the rest in refugee camps to continue waiting. This was considered the first wave of mass emigration in Vietnam (Boyne).

The second wave occurred in 1978 as economic and social conditions worsened due to the war with Cambodia and China. This second wave continued until 1988, with at least 850,000 Vietnamese refugees fleeing to neighboring countries in any form of floating device they could find; these people are known as the boat people (Dorais). These boat people had lived under communist rule and were willing to risk their lives to escape. They lived in thirst, starvation, pirates, and seasickness with the hope that they could find a better home in a foreign country. However, not all were lucky enough to get to the west right away. Most lived in refugee camps in nearby countries for years before they were granted asylum in another country(Vu). Unfortunately for some others, in 1989, the refugee camps

sponsored by the UN were coming to a close due to financial reasons (the UN had spent \$359M on refugees and refuse to spend anymore) and those who were never granted asylum were forced to return to Vietnam (“International”). To get the Vietnamese refugees to peacefully return, the UN made promises of safety, prospects of employment, and a sum of \$240/person for financial support (“Vietnamese”). During this period, there were others who were fortunate enough to leave Vietnam as part of the international family reunification program. This program meant that they could legally leave to reunite with family members abroad (Dorais).

Though economic and social issues in Vietnam have improved tremendously over the years, there are still some Vietnamese people who are in search of a way to leave Vietnam, believing that a better future exists in a stronger economy. Starting from the 1990s, a new method of fleeing Vietnam was introduced: marriage to a foreign citizen. This is a highly popular way of out of Vietnam nowadays. Whether the marriage is real or fake, one can join one’s spouse in a foreign country if the

marriage has been proven to be legitimate (Kawakami).

These people here make up the overseas Vietnamese community and currently, there are 2.7 million of these people living abroad. They have the following distribution numbers (See Appendix C): over half

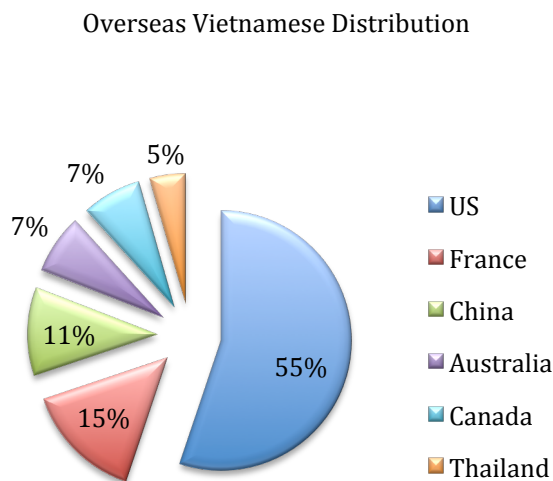

Figure 1. Distribution of overseas Vietnamese in US, France, China, Australia, Canada, and Thailand. Source: Dorais.

in the United States, 400,000 in France, 300,000 in China, 200,000 in Australia, 200,000 in Canada, and 120,000 in Thailand (Figure 1) (Dorais). When these people return to Vietnam, it is interesting to see if and how they are perceived differently.

III. Methodology

The research for this project was conducted solely in HCMC, through a combination of both primary field research and secondary sources. Several methods of field research were used, including one survey, several interviews, an experiment, and personal observations were made throughout the study. The purpose of the field research in this project is to understand how the Vietnamese people living in HCMC perceive Vietnamese people who live in a foreign country. In addition, it is used to understand overseas Vietnamese interpretation of the treatment they are given when visiting Vietnam. Largely, the data gathered from the field research is used to understand the action, reaction, and reasoning behind these acts from both sides. However, to gain a holistic understanding of this relationship, secondary sources were consulted to obtain information regarding the history and reasoning of the overseas Vietnamese's flight to a foreign state. Secondary data were gathered primarily from online databases—which lead to articles from various journals, magazines, online newspapers, and excerpts from books—and a few government policy documents were accessed. Collectively, these sources created a holistic view of the relationship between local Vietnamese people and overseas Vietnamese.

Primary Field Research

The intent of the survey portion of this project was to gain a diverse range of perspectives on local Vietnamese feelings towards overseas Vietnamese (see Appendix 1). The survey questions were composed in English and then translated into Vietnamese. People of various ages and occupations completed two hundred surveys in several different sites. The survey was very simple, with four yes-or-no questions and one scale question to ensure that the goal of number of participants would be met. The sites were located in District 9, Thu Duc District, and District 1 and included: parks, buses, restaurants, offices, streets, homes, and the University of Economics HCMC. The participants included (but were not limited to): high school students, university students, office workers, street vendors, librarians, teachers, unemployed locals, and retired veterans. They ranged from the ages of sixteen to ninety-nine. After the participants agreed to complete the survey, the survey would be conducted in one of two manners: the participant would fill out the survey by him or herself or I would verbalize the survey questions and record the answers accordingly.

The interview segment of the field research attempted to grasp a deeper understanding of how local Vietnamese people perceived overseas Vietnamese. Every interview used the five survey questions as its framework; but the interviewees would be asked to elaborate and explain their answers to each question. The subjects of these interviews included: university students, war veterans, Vietnamese with relatives in a foreign country, Vietnamese who tried leaving but could not, and overseas Vietnamese.

The university students were meant to represent the next generation of local Vietnamese who grew up after the fall of Saigon and implementation of *Doi Moi*. These Vietnamese grew up in a time where Vietnam had been inducted into the international community and where overseas persons (overseas Vietnamese and foreigners) presence in Vietnam is no longer a rarity. To the youths of today, overseas Vietnamese visiting Vietnam is seen as a less significant feat than it was for the earlier generation. These participants gave us a possible glimpse at what the future might hold for the relationship between local Vietnamese and overseas Vietnamese.

The war veterans represented the older generation that was directly affected by the cause of Vietnamese emigration. They give us insight on what they and others like them had struggled with, during and after the war, and how that has affected their perceptions of those who fled Vietnam to escape the struggles.

The Vietnamese people with relatives in a foreign country can have a very interesting perspective on this matter because they hold both sides of the story. Through their family members, they probably have a better understanding of life outside of Vietnam and the reasoning behind why these people left. Thus, they can be more understanding towards other overseas Vietnamese. All the while, because they are still residents in Vietnam, they can be influenced by what other local Vietnamese people think about overseas Vietnamese. Ultimately, these interviews can provide us with a perception that is a cross between what overseas Vietnamese are and what local Vietnamese believe them to be.

The Vietnamese people who attempted to leave Vietnam but were not able to have a rather different take on overseas Vietnamese. They have a direct comprehension of why overseas Vietnamese people left. These people are the ones who have heard of or seen a Viet Kieu and thought to themselves, 'I want to be in their positions.' They offer us an interesting perspective because their perspective has a good chance of coming from elements of envy and/or admiration towards overseas Vietnamese.

The overseas Vietnamese can provide us with some of the reasons why some Vietnamese people chose to leave their motherland for a foreign country. Not only this, but they can give us information on how they were regarded by local Vietnamese people after their return to Vietnam. Through them, we can have a firsthand glimpse at the treatment they are given because of their 'Viet Kieu' identity.

The experiment was another important aspect of the field research for this project. The purpose of the experiment was to compare and contrast the vendors' treatment of overseas Vietnamese and local Vietnamese. For this, I was in the experimental group and a student volunteer around my age was in the control group. Three sites were selected for the experiment: Saigon Square (in District 1), Ben Thanh Market (in District 1), and Cho Nho (in District 9). Saigon Square was chosen because it is a prime shopping center for many teenagers in HCMC. It made an interesting location for the test because the vendors are dealing with the younger generation, who are more Western forward, and perhaps this would affect their mindset towards Westerners and overseas Vietnamese. Ben Thanh Market was

chosen because it is known to have many foreign customers and therefore, brought up these questions, 'Will the vendors here give the local Vietnamese a lower price than their usual foreign customer? And will this price be different from the one they give a Viet Kieu?' Cho Nho, in comparison to Saigon Square and Ben Thanh Market, is located in District 9, a relatively Vietnamese only area. This site provided a perfect contrast from the other two markets.

At each site, I selected a shop and made it perfectly clear that I am an overseas Vietnamese (by speaking poor Vietnamese at first and then pointing to myself and saying I was a "Viet Kieu"). Then I proceeded to show mild interest in an item, asked for the price, and then try to get the vendor to lower the cost. After a mutual price was agreed upon, I purchased the item. Then the student volunteer entered and duplicated what I did. The initial asking price and purchased price were recorded for comparison. This test will be duplicated four times at each site for a total of twelve tests.

Personal observation served as another crucial part of this area of research. Luckily, because I am an overseas Vietnamese myself, I was able to make personal observation on how I was being treated because of this identity. These observations have been made since my first visit in 1998, my second visit in 2004, and since my arrival in HCMC at the end of December 2011. Though the observations in the first two visits are not as vivid, they can still offer insight on how the treatment towards overseas Vietnamese has progressed over the years. From my current visit, I have taken mental notes on how I have been treated by strangers, vendors, family members, and family friends since I have been back. The collection of these

observations can be used as a vital tool in examining the relationship of local Vietnamese and overseas Vietnamese.

IV. Results

Survey

The first question asked on the survey is “Do you think local Vietnamese people treat overseas Vietnamese differently?” Because the result is almost fifty-fifty, we cannot conclude with any certainty

Survey Question 1

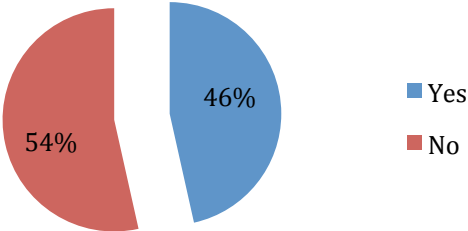

Figure 2. Do you think local Vietnamese people treat overseas Vietnamese differently?

on what local Vietnamese think about their treatment of overseas Vietnamese.

The second question asked the respondents to rate the level of respect local Vietnamese people give overseas Vietnamese (Figure 3).

Although five is the average and is typically the “go to” answer, 30.5% (the highest percentage in this question) of the people in this survey rated the level of respect to be eight. Twenty-seven percent thought that the level of respect given to overseas Vietnamese was equal to the respect

Survey Question 2

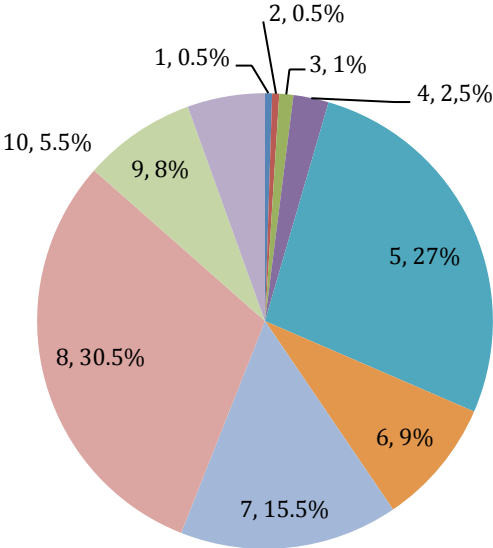

Figure 3. On a scale from 1-10, 5 being how local Vietnamese people treat each other, how much respect do you think local Vietnamese give overseas Vietnamese?

given to local Vietnamese. Only 4.5% of the respondents rated the respect level to be under the average. The majority, 68.5%, rated the level of respect over the average of five. These scores here give us an average of 6.83 for the rated level of respect local Vietnamese gives overseas Vietnamese. Thus, we can assume that the majority of people living in HCMC respect overseas Vietnamese a little more than they do the typical Vietnamese in HCMC.

The third question asked the local Vietnamese to tell us whether they see overseas Vietnamese people as they do local Vietnamese people (Figure 4). The majority of

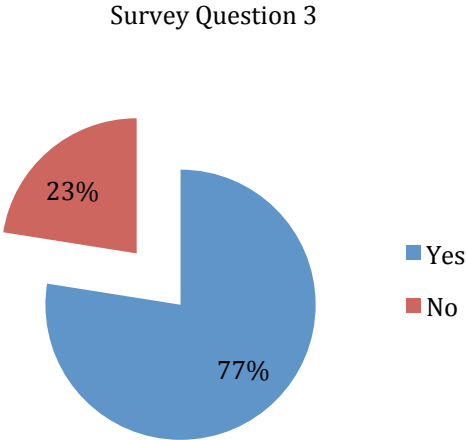

Figure 4. Do you look at overseas Vietnamese as you do any other Vietnamese person?

respondents, 77%, said "Yes" while the other 23% answered "No." From this we can conclude that most Vietnamese people living in HCMC see overseas Vietnamese as just a Vietnamese person.

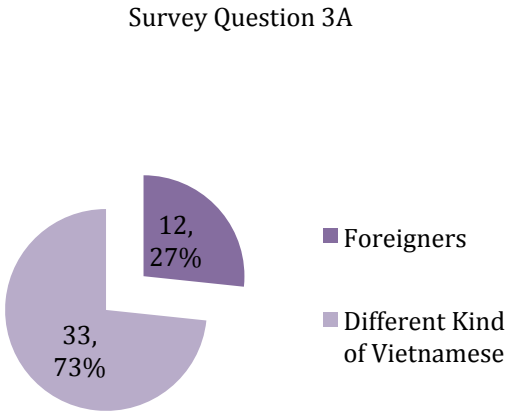

Figure 5. If not, are they seen as foreigners or just a different kind of Vietnamese?

For the people who answered "No" to the previous question, they were asked "If not, are they seen as foreigners or just a different kind of Vietnamese?" (Figure 5). Thirty-three

people, 73%, said they see these people as a “Different kind of Vietnamese.” This means that overseas Vietnamese are seen as Vietnamese in these locals’ eyes; however, they may be a little different than what a typical Vietnamese person might be like. The other 12 respondents, making up the 27% of all the ones who replied “No” to the previous question, said they perceive these people as “Foreigners.”

The fourth question asked if local Vietnamese people like to interact with overseas Vietnamese (Figure 6). An overwhelming amount

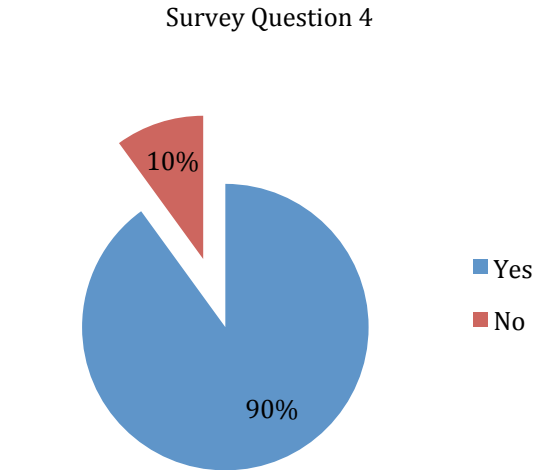

Figure 6. Do you like interacting with overseas Vietnamese?

of people, 90%, selected “Yes” as their answer. Only 10% of the respondents answered “No” to this. We can say with certainty that most Vietnamese people in HCMC like to interact with overseas Vietnamese.

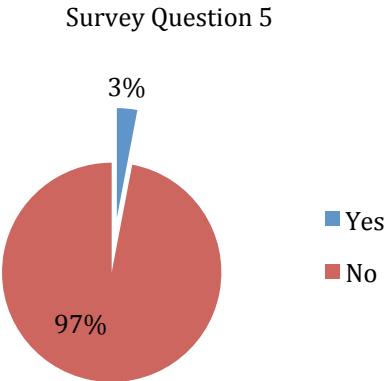

Figure 7. Should overseas Vietnamese be treated differently?

The fifth and final question of the survey asks, “Should overseas Vietnamese be treated differently?” (Figure 7). A general consensus, 97%, agreed that “Yes,” overseas Vietnamese people should be treated equally.

I realize there are a few factors that could have greatly affected this portion of my study. One possibility is the confounding bias in those who agreed to participate in

the survey. These participants could all hold a specific view of overseas Vietnamese from the ones who refused to participate. Also, I think that some people might have answered these questions according to what they think would make them look “good” or what they thought was “correct” instead of what they believe or think. Another possible error in the survey lies with the location used. The data gathered for the survey were from participants in three districts. If time had not been an issue, I would have liked to conduct my surveys in all the districts of HCMC. I would also have liked to have a larger sample from the population. I had 200 respondents for the surveys, but in a city with over seven million people, I feel that a sample size of 200 was not a good enough indicator of the overall population.

Interview

I interviewed a total of nine people for this segment of my research. My interviews gave me a lot of insight on my research topic and through them I believe I was able to gain a deeper understanding of the relationship between the Vietnamese people in HCMC and the Vietnamese people in a foreign country. I realize that because I was only able to interview such a small sample (due to time constraint), I cannot use these interviews to generalize the population. These interviews can only be used to understand what each of these individuals thought about overseas Vietnamese.

My first interview was with a twenty-year-old female student at the University of Economics HCMC. She is an International Business major and is currently finishing up her sophomore year. She believes that overseas Vietnamese people are highly affected by their country of residence and thus, can no longer fit

the typical definition of a Vietnamese person. "Viet Kieus still carry some of the Vietnamese culture with them but not much because they grew up in a different society with a different culture," she said. But because of their difference, she likes to interact with them so that she can learn more about the culture of their country of residency. All in all, she believes that overseas Vietnamese should always hold true to the Vietnamese traditions and moral values. "Viet Kieus should still follow the Vietnamese way even if they no longer live in Vietnam. And they should teach their children about Vietnam to keep the tradition within the family," she stated. She believes that people can live wherever they think is best for them but should have contact with their motherland; and overseas Vietnamese should visit Vietnam because they are Vietnamese. "And when they visit Vietnam, I think they should be treated equally. They should be treated like a Vietnamese person and should not be given a higher price in the markets because they are from abroad," she said. Lastly, I asked her if she would like to be an overseas Vietnamese person and she remarked, "I would like to go to America to study because it has the best education. However, I would not live there because Vietnam is my home."

The other university student I interviewed was also a twenty-year-old female sophomore student. She is an English major at Huflit University. She told me that she can almost always tell an overseas Vietnamese person from a local Vietnamese person. "Viet Kieus are a little different. They talk and dress differently," she stated. Also, she thinks they think quite differently. "Viet Kieus look down on Vietnam because they think it is hot and dirty here. They are not used to Vietnam and cannot accept it but people here can," she remarked. However, she does see these people as

her fellow countrymen. Like my first interviewee, she also likes to interact with overseas Vietnamese. "I like to interact with them to learn more about the US," she admitted. She does not treat overseas Vietnamese any differently than she does a local Vietnamese person. However, she thinks that most people respect overseas Vietnamese people more. "Vietnamese people respect Viet Kieus more because they can speak English. And that is because English represents greater development," she said. Also like my first interviewee, she wanted to go to America to study and then come back to live in Vietnam.

My next interview was with a sixty-two-year-old war veteran. During the time of the war, he was a pilot in the American air force. After the war, he did not want to go to America. "I wanted to go home to my family after the war. And I could not bare leaving my country," he said. But he did have a lot of friends who did try to leave after the war. "A lot of people who tried leaving in airplanes died because the ones left behind would shoot down the plane. I don't know who lived and who died. But I'm glad I didn't try to leave," he said. He knew it was not fated for him to go to America and is not jealous of anyone who got there safely. He thinks that overseas Vietnamese people are richer than local Vietnamese. "Viet Kieus are better than me because they are richer and they are richer because they live in America," he stated. Although he thinks they are better than him, he treats them the same way he does local Vietnamese people. But he believes that there are people who will treat the overseas Vietnamese with more respect because these people bring back a lot of money to Vietnam. At the end, I asked him would he go to America now if given the

opportunity. "I would like to visit and see what all the fuss is about. But I will want to go back to Vietnam to live," he remarked.

The other war veteran I interviewed was a sixty-three-year-old man who was a soldier in the American army. He told me he really respected overseas Vietnamese people. "I respect Viet Kieus when I see them because it means they love Vietnam, otherwise they wouldn't have visited," he said. He told me he tries to be more friendly and hospitable when he meets a Viet Kieu because he wants them to have a good visit. He wants their memory of Vietnam to be positive regardless of what happened in the past. "I try my best to show them a good time. I want them to see Vietnam as I see it and come visit our motherland more," he explained. When I asked him if he would like to move to America, he said, "No because I am old and everything I know about this world is here. I don't want to go to a foreign land and learn it all again. Maybe if I was younger I might go."

One of my interviewee was a forty-five-year-old woman. She has an uncle living in California right now. She thinks that it is unnecessary that many Vietnamese people treat overseas Vietnamese with more respect. "I know some people respect Viet Kieus more because they appear elegant. I treat Viet Kieu as I do any other Vietnamese," she said. She said that she reads a lot of news about life in America and because of her uncle, understands that it is not as glamorous as most people believe it to be. "Some Viet Kieus live a more difficult life than a person living in Vietnam," she explained. She knows there are some misunderstanding between Vietnamese in a foreign country and the Vietnamese in Vietnam. However, the misunderstandings are decreasing over time. "Some places used to make Viet Kieus

pay a higher price for things but that's very rare nowadays. People don't want to create discrimination between Vietnamese and Viet Kieu anymore. Also, I think it's sometimes harder to take money from Viet Kieus and foreigners than from Vietnamese people because they learn about pricing before they shop so it's harder to trick them," she said. She told me that she herself would not like to go to America because her life in Vietnam is very comfortable; but she has two daughters and would like them to go to America to study and then to come back to Vietnam.

I also interviewed a forty-four-year-old woman who has a brother and sister living in America. She told me that she understands life in America is not as great as what many local Vietnamese people believe. "Just because you are a Viet Kieu doesn't mean you are rich. Many struggle for many years in America before they even become stable," she said. She believes that overseas Vietnamese people and local Vietnamese people are just people. She does not discriminate people based on their location of residency because she believes that this is based on fate. "Some people are suppose to live in America and some people are suppose to live in Vietnam. People should accept wherever they end up and not judge people because of something they cannot control," she explained. She told me she has accepted that she was not meant to go to America like her brother and sister and does not think about ever leaving Vietnam.

The next subject of my interview project was a fifty-three-year-old woman. She tried going to America seven times, and failed seven times. "I tried leaving seven times: twice by boat, once through the US government's program for southern war veterans who served six or more years in prison, and four times through false

marriage,” she admitted. I asked her why she wanted to leave so desperately and she answered, “Vietnam’s economy was very bad. I wanted to leave so I can help my family.” However, she expressed no form of jealousy or envy towards the people who were successful at what she failed. “I’m happy for them because they can live a better life and help their family in Vietnam. I admire them for that,” she said. She said she really likes to interact with these people because they have so many interesting perspectives on life. Also, she likes to talk to them because she likes to learn about life in a foreign country and how that may be different from life here. She said if she had the opportunity now, she would like to go on a vacation in America. She explained, “I would like to see what America is like. But I would not move there because I am old now and all of my family is in Vietnam.”

The next subject of my interview was a twenty-one-year-old female who moved to the US in 1992. She moved to America because her parents wanted a better living condition, a better job, more opportunities, and more freedom than what was being offered in Vietnam. Most of her relatives are still in Vietnam. Her last visit to Vietnam was in 2004. She said, “People stared at us as if they knew we were from the US. [...] One time when I went bicycling, a man made a rude comment about me as a Viet Kieu. I was very angry and went home.” When I asked her why she thought this was happening, she answered, “I think this happened based on cultural differences. Vietnamese people are very frank and open. They also like to stick together. When they see someone coming from a different country, they are curious. I think it is all just curiosity and I've learned to get used to it.”

Regardless of some of her negative experiences, she said she would like to visit again, "It's a beautiful place and I love the food and the fresh fruits. It's also nice to visit my grandparents and aunts and uncles." However, she does not want to live there because she is used to life in the US. She said, "I believe there are more opportunities in the US and it is a lot safer than Vietnam."

The other overseas Vietnamese interviewee was a twenty-three-year-old female who moved to the US in 1998. She has visited Vietnam twice since she moved since most of her relatives are still in Vietnam. In reference to the treatment she got when she visited in 2009, she said, "Sometime people could tell that I am a Viet Kieu, they provided me with more attention, but most of the time I was able to blend in pretty well so I did not feel like a stranger. However, I did not have much privacy when I stayed in the village because everyone would know who I am and always watch me whenever I would go out. But in the city I blended in." Like my other interview with an overseas Vietnamese, she wanted to stay in America and considers herself a Vietnamese-American. She said, "The Vietnamese heritage is important to me, but what I have grown up with in the US is even more important I think."

I think an important factor to take note of when examining these interviews is the fact that the interviewees knew that I was an overseas Vietnamese. In attempt to keep true to the ethical code, I had to tell these people I was an overseas Vietnamese. This knowledge could have easily affected their response in the interview.

Experiment

Table 1. Initial and Final Prices at Saigon Square

	Local Vietnamese	Overseas Vietnamese
Test 1		
<i>Initial</i>	130	130
<i>Final</i>	100	100
Test 2		
<i>Initial</i>	760	760
<i>Final</i>	760	760
Test 3		
<i>Initial</i>	90	90
<i>Final</i>	70	80
Test 4		
<i>Initial</i>	105	105
<i>Final</i>	90	90

The first site for my experiment was Saigon Square. As Table 1 indicates, all the initial prices were the same. Except for Test 3, the final prices were all the same. From this, we can conclude that the prices given to local Vietnamese and overseas Vietnamese are the same at Saigon Square.

Table 2. Initial and Final Prices at Ben Thanh Market

	Local Vietnamese	Overseas Vietnamese
Test 1		
<i>Initial</i>	200	200
<i>Final</i>	90	100
Test 2		
<i>Initial</i>	370	400
<i>Final</i>	230	250
Test 3		
<i>Initial</i>	170	170
<i>Final</i>	100	100
Test 4		
<i>Initial</i>	100	100
<i>Final</i>	90	100

The second site was Ben Thanh Market. As you can see in Table 2, Test 2 had completely different initial prices and final prices. The price difference here is also

the biggest difference throughout the experiment. Except for Test 3, the overseas Vietnamese always paid a higher price than the local Vietnamese. With this, we can say that overseas Vietnamese are given a higher price and that there definitely exists some sort of bias when dealing with overseas Vietnamese in Ben Thanh Market.

Table 3. Initial and Final Prices at Cho Nho

	Local Vietnamese	Overseas Vietnamese
Test 1		
<i>Initial</i>	100	140
<i>Final</i>	80	80
Test 2		
<i>Initial</i>	50	50
<i>Final</i>	50	50
Test 3		
<i>Initial</i>	70	70
<i>Final</i>	50	60
Test 4		
<i>Initial</i>	90	90
<i>Final</i>	70	65

The last site was Cho Nho. Table 3 shows that only Test 1 had a different initial price. However, the vender ended up giving the same final to both customers. In Test 3, the overseas Vietnamese paid more; and in Test 4, the local Vietnamese paid more. Here, we can assume that at Cho Nho, vendors are giving overseas Vietnamese the same prices they are giving local Vietnamese.

There are a few confounding factors that may have influenced these experiments. For instance, the vendors' attitude towards the customer could have made him or her give the customer a higher/lower price. Another factor to consider is the customers' bargaining abilities.

Personal Observation

In 1998 I visited Vietnam for the first time since I left. I was seven years old at the time and we stayed for three months. I felt very out of place. People stared and pointed wherever I went. They would say, "She's Viet Kieu. She just came back from America. Look at her white skin." I myself never purchased anything alone because I was too young; but I would go with my mother to the market and she always complained about paying more for things because they knew we were from America. I also realized that with this identity, we were given the obligation of paying for everything. When we would go out to dinner with family members or family friends, my mother and father always picked up the check. I asked her why she always fought for the bill and she told me, "We are Viet Kieu. We have to pay."

In 2004 I visited Vietnam again and stayed for six weeks. This time around, I was met with the same looks, only this time it was not as frequent as before. People would point out the fact that I was an overseas Vietnamese and sometimes I found myself denying this. I wanted to blend in with everybody else and I did not want to be differentiated based on where I live. I am Vietnamese just like them and I just wanted to be viewed as a Vietnamese person. Because I was older this time, I also came to realize that my aunts and uncles in my family treat my brother and me differently than they do the other nieces and nephews. We were always offered delicacies that were not offered to the other kids. Aunts wanted to take me shopping and uncles always wanted me to sit with them at dinner. At first I felt special and was glad they were trying to get to know me. But after a while, I was worried my cousins would be jealous of the attention my brother and I were given and not like

us. I had a very difficult time bonding with my cousins, which I was told from my mother could be a result of cultural difference or their intimidation of my overseas status. Except for a couple of them, I never really had a relationship with my cousins.

At the end of 2011, I traveled to Vietnam with my mother and have yet to leave. I am much older this time and have come to realize many things I did not in the past. For instance, some of my family members really do try and single me out. My mother and I were invited to my aunt's (on my mom's side of the family) house in the city. We were fed all sorts of delicacies that day. Later as we were leaving, my aunt told me to keep in touch with her while I am here. She told me to call her when I am free on the weekends and she will pick me up to spend the weekend at her house. This was significant because no one from my mother's side of the family has ever been invited over her house; and I was invited for the entire weekend. Also, I noticed that I was never expected to do any house chores and would actually be yelled at if I tried to. My cousins and even my nieces were expected to help out with the cooking and cleaning but when I tried to, they assumed I was bored and asked one of the uncles to talk to me. In contrast, when I step foot outside the house, I am treated just like any other Vietnamese person. I have come to realize during this visit that being an overseas Vietnamese is no longer as "special" as it once was. Rarely do people stare and there have only been a couple of occasions when people have called me out for being from America. This could be that they do not know, or maybe they just do not care that I am from abroad. Either way, it is stating that being overseas is no longer as unique today as it once was.

One factor to consider when analyzing the personal observations stated here is that my experiences with my family do not necessarily have to be related to my overseas status. They do not see me very often and might just want to make me feel welcome and loved (by making me feel special) when I visit. It could just be that they talk to me more to make up for all the lost years. Maybe they only spoil me more because they have never had the opportunity to in the past.

V. Discussion

Vietnamese refugees were once perceived as “different” from the constructed national identity, and thus were considered as the “other” (Karakami). A twenty-year-old female student at Huflit University agrees, “Viet Kieus are a little different. They talk and dress differently.” However, because they are immigrants, they are never considered as a true member of their host country either. This phenomenon is referred to as the “double tragedy for the refugee.” Lisa Malkki states that the refugee’s “identity is always mobile and procedural, partly self-construction, partly categorization by others, partly a condition, a status, a label, a weapon, a shield, a fund of memories, etc” (Kawakami). Refugees have to change some of their ways of thinking in order to better integrate themselves into a new society (Kawakami). However, the Vietnamese people share an identity that is strong and elaborate, and most people believe it is vital that they keep true to their culture and pass it onto their children born and/or raised overseas (Dorais). According to a twenty-year-old female student at the University of Economics HCMC, “Viet Kieus should still follow the Vietnamese way even if they are no longer live in Vietnam. And they should teach their children about Vietnam to keep the tradition within the family.”

The overseas Vietnamese's devotion to their culture leads to their commitment to their family, most important institution in the Vietnamese society. Family is the most important social, symbolic (ancestors worship), moral institution, and it is considered to be at the core of the Vietnamese culture. Thus, even if Vietnamese people leave Vietnam, they are constantly drawn back to it in one way or another due to family obligations (Dorais).

According to me, distance cannot separate a family. A family is based on blood, blood links. For us, family is very important. A family is like a circle and, yes, I think it is super-important. As my grandfather says: "My responsibilities do not stop here." He says that a family is like a tree. When there is a root, there is a trunk, and then a limb; and then come the leaves. Responsibilities continue forever; they do not stop at the limb, for instance. This is how one is present [to one's family]. (21-year-old female, Quebec). (Dorais)

It is estimated that 200,000 overseas Vietnamese visit Vietnam every year; and with each visit, they are contributing a large sum of foreign currency into the growth of Vietnam's economy (Mydans). But if not through visit, any contact with relatives in Vietnam usually leads to financial support. It is estimated that \$2 billion are sent to Vietnam every year from overseas Vietnamese to their relatives (Ashwill 22).

When the Vietnamese government realize what an asset overseas Vietnamese people can be to the reconstruction of Vietnam's economy, they stopped referring to overseas Vietnamese as "ke phan quoc" (traitor) and started calling them "Viet Kieu yeu nuoc" (Viet Kieu loves Vietnam). Policies are made to create

more favorable conditions for overseas Vietnamese to visit Vietnam (See Appendix 3). Three important policies made to target this are:

1. Overseas Vietnamese and immediate family members of overseas Vietnamese can be given a stamp indicating they can enter Vietnam without a visa for five years. After this period, they can request to renew this status. For each visit, they can stay up to three months. However, if they wish to extend their stay, they can request an extension.
2. Overseas Vietnamese and immediate family members of overseas Vietnamese can have dual citizenship from Vietnam.
3. Overseas Vietnamese have the right to own, sell, donate, mortgage, lease land. Also, they are entitled to any compensation when the State recovers their land (See Appendix 2).

Conditions in Vietnam have become very welcoming towards overseas Vietnamese and thus more and more overseas Vietnamese are returning to visit every year. This has made their presence in Vietnam less impressive than what it once was (Ashwill 22). They are no longer as mysterious as they once appeared. Misconceptions such as, “Viet Kieus are better than me because they are richer and they are richer because they live in America” (sixty-three-year-old war veteran) are being cleared through interactions and relationships. A forty-four-year-old woman understands that “Just because you are a Viet Kieu doesn’t mean you are rich. Many struggle for many years in America before they even become stable” (forty-four-year-old female, brother and sister in US). Another woman stated, “Some Viet Kieus live a more difficult life than a person living in Vietnam” (forty-five-year-old, uncle

in US). As question three in the survey showed, this has made it possible for most (73%) local Vietnamese to see overseas Vietnamese as their fellow countrymen instead of as a different kind of Vietnamese or a foreigner. By viewing overseas Vietnamese as equals, question five in the survey showed that local Vietnamese people believe that overseas Vietnamese should be treated as equals (97% agreed). This can be further supported by the experiment since two thirds of the vendors gave the overseas Vietnamese and local Vietnamese the same prices. Lastly, my observations this semester have shown me the growth of Vietnam over the past decade. My current visit is very different compared to the past because I was able to walk the streets of HCMC feeling for the first time in my life that I belong.

VI. Conclusion

It is true that overseas Vietnamese used to be treated very differently than local Vietnamese when they visited Vietnam. However, as the primary field research and literary analysis have shown, this treatment is changing rapidly. This is due to a better understanding of overseas Vietnamese people today than in the past. This is made possible through Vietnam's frequent exposure to the overseas Vietnamese. Furthermore, more accessible information is available now for local Vietnamese people to learn about life overseas. This makes the overseas Vietnamese people appear less mysterious and exotic than before. But ultimately, I believe the change in attitudes and treatments towards overseas Vietnamese have resulted mainly from Vietnam's economic growth. Overseas Vietnamese were so highly respected before because of their apparent wealth (made possible primarily through the exchange rate). However, due to the incredible growth of Vietnam's economy, many

local Vietnamese have become extremely wealthy, some much more so than overseas Vietnamese. Therefore, the overseas Vietnamese's wealth appears less impressive and consequently, their status in Vietnam's society becomes lower than before. This has made it possible for the gap between the local Vietnamese people and overseas Vietnamese people to narrow and ultimately, strengthen the relationship of Vietnamese people across the nations.

Sources

- Ashwill, Mark. *Vietnam Today: A Guide to a Nation at a Crossroads*. Boston, MA: Intercultural Press, 2005. Print.
- Boyne, Walter J. "The Fall of Saigon." *Air Force Magazine*, 2000, pp. 68-74.
- Dorais, Louis-Jacques. "Defining the Overseas Vietnamese." *Diaspora*, 2001, vol.10.1, pp. 3-27.
- Evan, Thomas, Moreau, R., and Mandel, A. "The Last Days of Saigon." *Newsweek*, 2000, vol.135.18, pp. 34-43.
- "International." *Migration World Magazine*, 1996, vol.24.5, pp. 5.
- Kawakami, Ikuo. "Resettlement and Border Crossing: A Comparative Study on the Life and Ethnicity of Vietnamese in Australia and Japan." *International Journal of Japanese Sociology*, 2003, vol.12, pp.48-67.
- Mydans, Seth. "World Briefing Asia: Vietnam: More Money From Abroad." *New York Times* 9 Jan. 2002: A8. *Gale Biography In Context*. Web. 3 May 2012.
- "Vietnamese boat people forced to return home." *Migration World Magazine*, 1997, vol.25.1/2, pp. 7.
- Vu, Quynh-Giao N. "Journey of the Abandoned: Endless Refugee Camp and Incurable Traumas." *Journal of Women in Culture and Society*, 2007, vol.32.3, pp. 580-584.

Appendix A

Survey

1. Do you think Vietnamese people treat overseas Vietnamese differently?
Yes / No
2. On a scale of 1-10, 5 being how local Vietnamese people treat each other, how much respect do you think local Vietnamese give overseas Vietnamese?
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
3. Do you look at overseas Vietnamese as you do any other Vietnamese person?
Yes / No
 - a. If not, are they seen as foreigners or just a different kind of Vietnamese?
Foreigners / Different kind of Vietnamese
4. Do you like interacting with overseas Vietnamese?
Yes / No
5. Should overseas Vietnamese be treated differently?
Yes / No

Appendix B

Quan điểm của Nhà nước Việt Nam về người Việt Nam ở nước ngoài (NVNONN):

- NVNONN là bộ phận không tách rời và là một nguồn lực của cộng đồng dân tộc Việt Nam, là nhân tố quan trọng góp phần tăng cường quan hệ hợp tác, hữu nghị giữa Việt Nam với các nước.
- Khuyến khích NVNONN hội nhập và thực hiện nghiêm chỉnh luật pháp của nước sở tại, giữ gìn tiếng Việt, bản sắc văn hóa và truyền thống dân tộc, tùy theo khả năng và điều kiện của mỗi người góp phần xây dựng quê hương đất nước.
- Nhà nước có trách nhiệm trong việc tạo mọi điều kiện thuận lợi giúp đỡ NVNONN ổn định cuộc sống, hội nhập vào xã hội sở tại, giữ gìn bản sắc văn hóa Việt Nam, trong việc bảo vệ lợi ích chính đáng của NVNONN.

Những quan điểm chỉ đạo công tác đối với NVNONN đã được Quốc hội thể chế hoá trong nhiều văn bản pháp luật liên quan, được Chính phủ và các bộ, ngành cụ thể hoá bằng việc rà soát, sửa đổi, bổ sung hoặc xây dựng mới những văn bản pháp quy quan trọng liên quan đến NVNONN theo hướng ngày càng thuận lợi cho kiều bào và trên tinh thần thực sự coi NVNONN là một bộ phận không tách rời của cộng đồng dân tộc Việt Nam.

Một số chính sách mới được ban hành thời gian gần đây:

Về vấn đề đi lại của bà con kiều bào: Ngày 17/08/2007, Thủ tướng Chính phủ đã ban hành Quy chế miễn thị thực cho người Việt Nam ở nước ngoài và thân nhân. Theo đó, người Việt Nam định cư ở nước ngoài và người nước ngoài là vợ, chồng, con được đi về Việt Nam nhiều lần trong vòng 5 năm mà không phải xin thị thực, hết thời hạn 5 năm lại được gia hạn. Bên cạnh đó, ngày 10/2/2012, Thủ tướng Chính phủ tiếp tục ban hành Quyết định số 10/2012/QĐ-TTg về sửa đổi, bổ sung một số điều Quy chế về miễn thị thực cho người Việt Nam định cư ở nước ngoài ban hành kèm theo Quyết định 135 nói trên, theo đó cho phép kiều bào tạm trú 3 tháng, hết 3 tháng được gia hạn tạm trú và không giới hạn số lần gia hạn và có thể nộp hồ sơ tại cơ quan quản lý xuất nhập cảnh tỉnh, thành phố nơi tạm trú thay vì Cục quản lý xuất nhập cảnh, Bộ Công an như trước đây.

Về vấn đề quốc tịch của người Việt Nam định cư ở nước ngoài: Tại kỳ họp thứ 4, Quốc hội khoá XII đã thông qua Luật Quốc tịch Việt Nam 2008 (sửa đổi), tiếp đó là Nghị định 78/2009/NĐ-CP ngày 22/9/2009 và Thông tư liên tịch số 05/2010/TTLT/BTP-BNG-BCA ngày 01/3/2010 hướng dẫn thi hành. Luật Quốc tịch 2008 tạo điều kiện cho công dân Việt Nam được giữ quốc tịch Việt Nam khi gia nhập quốc tịch nước ngoài, tạo điều kiện cho thân nhân của công dân Việt Nam được nhập quốc tịch Việt Nam.

Về vấn đề nhà ở, đất ở của người Việt Nam ở nước ngoài: Ngày 18/6/2009, Quốc Hội ban hành Luật sửa đổi bổ sung Điều 126 của Luật Nhà ở và Điều 121 của Luật Đất đai, mở rộng diện kiều bào được mua nhà ở gắn liền với quyền sử dụng đất ở

Việt Nam. Quy định mới này cũng cho phép người Việt Nam định cư ở nước ngoài có quyền bán, tặng cho, thế chấp nhà ở, được cho thuê, được bồi thường khi Nhà nước thu hồi. Ngày 23/6/2010, Chính phủ đã ban hành Nghị định số 71/2010/NĐ-CP hướng dẫn thi hành Luật này.

Appendix C

NGHỊ QUYẾT số 36/NQ-TW ngày 26/3/2004 của Bộ Chính trị về công tác đối với người Việt Nam ở nước ngoài

I- Tình hình và công tác đối với người Việt Nam ở nước ngoài thời gian qua

1- Hiện nay có khoảng 2,7 triệu người Việt Nam đang sinh sống ở gần 90 nước và vùng lãnh thổ, trong đó hơn 80% ở các nước công nghiệp phát triển, phần đông bà con ngày càng ổn định cuộc sống và hòa nhập vào xã hội nơi cư trú, có vị trí nhất định trong đời sống kinh tế, chính trị - xã hội ở nước sở tại, có tác động ở mức độ khác nhau tới mối quan hệ giữa các nước đó với Việt Nam. Bên cạnh đó, trong những năm qua hàng trăm nghìn người Việt Nam đã ra nước ngoài lao động, học tập, tu nghiệp, đoàn tụ gia đình, hình thành các cộng đồng người Việt Nam tại một số địa bàn mới.

Cộng đồng người Việt Nam ở nước ngoài có tiềm lực kinh tế nhất định, có mối quan hệ với nhiều doanh nghiệp, tổ chức kinh tế nước ngoài và quốc tế, có khả năng tìm kiếm đối tác và làm cầu nối với các doanh nghiệp, tổ chức trong nước. Nhiều trí thức có trình độ học vấn và chuyên môn cao; một số người giữ vị trí quan trọng trong các cơ quan, cơ sở nghiên cứu, đào tạo, các công ty và tổ chức quốc tế, có khả năng tạo dựng quan hệ với các cơ sở kinh tế, khoa học ở nước sở tại.

Mặc dù sống xa Tổ quốc, đồng bào luôn nuôi dưỡng, phát huy tinh thần yêu nước, tự tôn dân tộc, giữ gìn truyền thống văn hóa và hướng về cội nguồn, dòng tộc, gắn bó với gia đình, quê hương. Nhiều người đã có những đóng góp về tinh thần, vật chất và cả xương máu cho sự nghiệp giải phóng dân tộc, thống nhất đất nước. Thành tựu to lớn của nhân dân ta trong sự nghiệp đổi mới, phát triển kinh tế, văn hóa, xã hội giữ vững sự ổn định chính trị - xã hội và không ngừng nâng cao vị thế quốc tế của đất nước càng củng cố thêm niềm tự hào dân tộc và tinh thần yêu nước của người Việt Nam ở nước ngoài. Đồng bào bà con hoan nghênh công cuộc đổi mới và chính sách đại đoàn kết toàn dân tộc của Đảng và Nhà nước, mong muốn đất nước cường thịnh, sánh vai với các quốc gia trong khu vực và trên thế giới; nhiều người đã về thăm gia đình, quê hương, tham gia các hoạt động đầu tư, kinh doanh, hợp tác khoa học, công nghệ, giáo dục, văn hóa, nghệ thuật, thể thao, nhân đạo, từ thiện... Tình hình trên là xu thế chủ yếu trong cộng đồng người Việt Nam ở nước ngoài.

Tuy nhiên, người Việt Nam ở một số nước còn khó khăn trong việc ổn định cuộc sống, chưa được hưởng quy chế rõ ràng, thậm chí ở một số nơi còn bị kỳ thị. Một bộ phận đồng bào do chưa có dịp về thăm đất nước dễ tận mắt thấy được những thành tựu của công cuộc đổi mới hoặc do thành kiến, mặc cảm, nên chưa hiểu đúng về tình hình đất nước. Một số ít người đi ngược lại lợi ích chung của dân tộc, ra sức chống phá đất nước, phá hoại mối quan hệ hợp tác giữa nước sở tại với Việt Nam. Tính liên kết cộng đồng, sự gắn bó giúp đỡ lẫn nhau trong cộng đồng chưa cao. Còn thiếu các biện pháp duy trì, phát huy truyền thống văn hóa tốt đẹp của dân tộc; việc giữ gìn tiếng Việt và bản sắc

dân tộc trong thế hệ trẻ còn khó khăn. Nhu cầu giao lưu văn hóa giữa cộng đồng với đất nước, giữ gìn và phát triển tiếng Việt trong cộng đồng là rất lớn và trở nên bức thiết song chưa được đáp ứng. Sự đóng góp của bà con vào công cuộc xây dựng đất nước, nhất là về tri thức, chưa tương xứng với tiềm năng của cộng đồng người Việt Nam ở nước ngoài.

2- Đảng và Nhà nước ta luôn luôn coi cộng đồng người Việt Nam ở nước ngoài là một bộ phận không tách rời của cộng đồng dân tộc Việt Nam, đã đề ra nhiều chủ trương, chính sách rộng mở và biện pháp cụ thể nhằm tạo điều kiện ngày càng thuận lợi hơn cho đồng bào về thăm đất nước, người thân, đầu tư, kinh doanh, hợp tác khoa học - công nghệ, hoạt động văn hóa - nghệ thuật. Công tác đối với người Việt Nam ở nước ngoài đã được đổi mới và đạt được những kết quả đáng kể cả ở trong và ngoài nước. Công tác thông tin, văn hóa phục vụ cộng đồng từng bước được tăng cường, nhất là trong lĩnh vực phát thanh, truyền hình và qua mạng Internet. Sự phối hợp giữa các cơ quan chức năng, Mặt trận Tổ quốc Việt Nam, chính quyền địa phương và các cơ quan đại diện Việt Nam ở nước ngoài đã có chuyển biến tích cực.

Tuy nhiên, các chủ trương, chính sách của Đảng và Nhà nước đối với người Việt Nam ở nước ngoài chưa được quán triệt sâu sắc, thực hiện đầy đủ. Công tác nghiên cứu, tham mưu về chính sách chưa theo kịp những chuyển biến mới. Công tác bảo hộ quyền lợi chính đáng của người Việt Nam ở nước ngoài chưa được quan tâm đúng mức. Các chính sách đã ban hành chưa đồng bộ và chưa thể hiện đầy đủ tinh thần đại đoàn kết toàn dân tộc; chưa khuyến khích mạnh mẽ người Việt Nam ở nước ngoài hướng về quê hương, đóng góp cho công cuộc phát triển đất nước. Chưa có hình thức thỏa đáng để cung cấp kịp thời và đầy đủ thông tin cho đồng bào về tình hình đất nước và chính sách của Đảng và Nhà nước. Hình thức vận động cộng đồng còn chưa thực sự đổi mới, đa dạng và linh hoạt để có thể quy tụ, động viên đông đảo bà con tham gia các hoạt động có ích cho cộng đồng và quê hương. Việc phát hiện, bồi dưỡng những nhân tố tích cực, việc khen thưởng, động viên những người có thành tích ít được chú trọng.

Nguyên nhân chủ yếu của những yếu kém trên là các cấp, các ngành, các đoàn thể nhân dân chưa nhận thức thật sự đầy đủ và sâu sắc các quan điểm chỉ đạo của Đảng về công tác đối với người Việt Nam ở nước ngoài, nhiều cấp ủy Đảng và lãnh đạo chính quyền các cấp chưa quan tâm đúng mức và chưa thường xuyên kiểm tra, đôn đốc việc thực hiện công tác này. Sự phối hợp giữa các bộ, ngành liên quan, giữa Trung ương và địa phương, giữa trong và ngoài nước còn thiếu chặt chẽ, các cơ quan trực tiếp làm công tác về người Việt Nam ở nước ngoài chưa được kiện toàn đủ mạnh, kinh phí còn hạn chế.

II- Chủ trương và phương hướng công tác đối với người Việt Nam ở nước ngoài trong thời gian tới

1- Công tác đối với người Việt Nam ở nước ngoài cần thể hiện đầy đủ truyền thống đại đoàn kết toàn dân tộc. Cơ sở của sự đoàn kết là ý thức dân tộc và lòng yêu nước, niềm tự hào dân tộc và mục tiêu chung của mọi người Việt Nam là giữ vững nền độc lập dân tộc, thống nhất của Tổ quốc, làm cho dân giàu, nước mạnh, xã hội công bằng, dân chủ,

văn minh. Xóa bỏ mặc cảm, định kiến, phân biệt đối xử do quá khứ hay thành phần giai cấp; xây dựng tinh thần cởi mở, tôn trọng, thông cảm, tin cậy lẫn nhau, cùng hướng tới tương lai. Mọi người Việt Nam, không phân biệt dân tộc, tôn giáo, nguồn gốc xuất thân, địa vị xã hội, lý do ra nước ngoài, mong muốn góp phần thực hiện mục tiêu trên đều được tập hợp trong khối đại đoàn kết toàn dân tộc.

2- Người Việt Nam ở nước ngoài là bộ phận không tách rời và là một nguồn lực của cộng đồng dân tộc Việt Nam, là nhân tố quan trọng góp phần tăng cường quan hệ hợp tác, hữu nghị giữa nước ta với các nước. Nhà nước có trách nhiệm thỏa thuận với các nước hữu quan về khuôn khổ pháp lý để đồng bào ổn định cuộc sống và bảo vệ quyền lợi chính đáng của cộng đồng người Việt Nam ở nước ngoài theo luật pháp, công ước và thông lệ quốc tế.

Đảng và Nhà nước mong muốn, khuyến khích người Việt Nam ở nước ngoài hội nhập và thực hiện nghiêm chỉnh luật pháp nước sở tại, chăm lo xây dựng cuộc sống, làm ăn thành đạt, nêu cao tinh thần tự trọng và tự hào dân tộc, giữ gìn tiếng Việt, bản sắc văn hóa và truyền thống dân tộc Việt Nam, đoàn kết đùm bọc, thương yêu, giúp đỡ lẫn nhau, giữ mối quan hệ gắn bó với gia đình và quê hương, góp phần tăng cường quan hệ hợp tác hữu nghị giữa nước bà con sinh sống với nước nhà, tùy theo khả năng và điều kiện của mỗi người góp phần xây dựng quê hương đất nước, chủ động đấu tranh với các biểu hiện cố tình đi ngược lại lợi ích chung của dân tộc.

3- Công tác đối với người Việt Nam ở nước ngoài cần mang tính đồng bộ, kết hợp việc xây dựng cơ chế, chính sách với công tác vận động, kết hợp các hoạt động trong nước với các hoạt động ở nước ngoài và phải được tiến hành thông qua nhiều loại hình hoạt động và biện pháp phù hợp với các đối tượng và địa bàn khác nhau, trên cơ sở tự nguyện và không trái với pháp luật, phong tục, tập quán của nước sở tại.

4- Công tác đối với người Việt Nam ở nước ngoài là trách nhiệm của toàn bộ hệ thống chính trị và của toàn dân. Các tổ chức đảng, nhà nước, Mặt trận Tổ quốc Việt Nam và các đoàn thể nhân dân, các ngành, các cấp từ Trung ương đến địa phương, ở trong nước và ngoài nước và toàn dân ta cần coi đây là một nhiệm vụ quan trọng nhằm phát huy sức mạnh đại đoàn kết toàn dân tộc vì sự nghiệp xây dựng và bảo vệ Tổ quốc.

III - Nhiệm vụ chủ yếu

1- Nhà nước tạo mọi điều kiện thuận lợi và hỗ trợ đồng bào ổn định cuộc sống, yên tâm làm ăn sinh sống, hội nhập vào đời sống xã hội nước sở tại, đồng thời duy trì quan hệ gắn bó với quê hương, đất nước.

Thông qua các hoạt động ngoại giao tích cực vận động chính quyền nước sở tại tạo thuận lợi cho kiều bào có điều kiện làm ăn sinh sống bình thường; chủ động tiến hành đàm phán và ký kết các thỏa thuận cần thiết với các nước, trong đó có các hiệp định lãnh sự, hiệp định tư pháp, bảo vệ lợi ích chính đáng của bà con, chống các biểu hiện kỳ thị, các hành động chống lại người Việt Nam ở nước ngoài. Giải quyết nhanh chóng, thỏa đáng yêu cầu của người Việt Nam ở nước ngoài liên quan đến vấn đề quốc tịch.

Tạo điều kiện thuận lợi để người Việt Nam ở nước ngoài về thăm quê hương, thân nhân, thờ cúng tổ tiên. Cụ thể hóa và hoàn thiện hơn nữa các quy định về xuất nhập cảnh, cư trú, đi lại ở trong nước của người Việt Nam ở nước ngoài theo hướng thông thoáng, thuận tiện và đơn giản thủ tục. Giải quyết thuận lợi, nhanh chóng thủ tục cho người Việt Nam ở nước ngoài hồi hương hoặc về làm ăn, sinh sống có thời hạn ở trong nước; tiếp tục giải quyết những vấn đề tồn tại về mua nhà ở trong nước, thừa kế, hôn nhân gia đình, nhận con nuôi... liên quan đến người Việt Nam ở nước ngoài. Dành cho người Việt Nam ở nước ngoài giá dịch vụ như công dân trong nước.

Có hình thức thích hợp tổ chức thu thập ý kiến của đồng bào ở nước ngoài trước khi ban hành các văn bản pháp quy, chính sách có liên quan nhiều tới người Việt Nam ở nước ngoài.

2- Hoàn chỉnh và xây dựng mới hệ thống chính sách thu hút, trọng dụng nhân tài, phát huy sự đóng góp của trí thức kiều bào vào công cuộc phát triển đất nước. Xây dựng chế độ đãi ngộ thỏa đáng đối với những chuyên gia, trí thức người Việt Nam ở nước ngoài có trình độ chuyên môn cao, có khả năng tư vấn về quản lý, điều hành, chuyển giao công nghệ, kỹ thuật cao cho đất nước, góp phần phát triển nền văn hóa, nghệ thuật của nước nhà.

Xây dựng và hoàn thiện các chính sách tạo thuận lợi và khuyến khích các ngành, các trung tâm nghiên cứu khoa học - công nghệ, văn hóa nghệ thuật, giáo dục - đào tạo, y tế, thể dục - thể thao, các cơ sở sản xuất, dịch vụ... ở trong nước mở rộng hợp tác, thu hút sử dụng chuyên gia, trí thức người Việt Nam ở nước ngoài tham gia công việc ở trong nước, làm việc cho các chương trình, dự án hợp tác đa phương và song phương của Việt Nam với nước ngoài hoặc trong các tổ chức quốc tế có chỉ tiêu dành cho người Việt Nam và tư vấn trong các quan hệ giữa Việt Nam với đối tác nước ngoài.

Tranh thủ cộng đồng người Việt Nam ở nước ngoài tiến hành hoạt động vận động, tư vấn về pháp lý trong quan hệ với nước bà con làm ăn sinh sống.

3- Hoàn chỉnh và xây dựng mới các chính sách thu hút người Việt Nam ở nước ngoài hoạt động đầu tư, kinh doanh ở trong nước. Coi trọng các hình thức đầu tư, kinh doanh quy mô vừa và nhỏ do người Việt Nam ở nước ngoài trực tiếp thực hiện hoặc thông qua người thân trong nước thực hiện. Mở rộng và tạo thuận lợi hơn nữa chính sách kiều hối. Phát huy khả năng của người Việt Nam ở nước ngoài làm dịch vụ, thiết lập và mở rộng kênh tiêu thụ hàng hóa Việt Nam, các quan hệ hợp tác và đầu tư với các doanh nghiệp, các tổ chức và cá nhân nước ngoài.

Thiết lập cơ chế phối hợp giữa các cơ quan chức năng trong việc giải quyết các vụ việc liên quan đến doanh nghiệp do người Việt Nam ở nước ngoài đầu tư vào trong nước, nhằm bảo vệ quyền lợi chính đáng, hợp pháp của các doanh nghiệp, xử lý các vi phạm theo đúng pháp luật, góp phần tạo môi trường pháp lý ổn định, làm cho người Việt Nam ở nước ngoài đầu tư, hợp tác với trong nước yên tâm, tin tưởng.

4- Đổi mới và đa dạng hóa các phương thức vận động, các hình thức tập hợp với mục đích đoàn kết người Việt Nam ở nước ngoài quan tâm giúp đỡ lẫn nhau, khuyến khích những hoạt động hướng về Tổ quốc của bà con, nhất là của thế hệ trẻ trên cơ sở tự nguyện, phù hợp với pháp luật và phong tục tập quán nước sở tại. Hỗ trợ các dự án của người Việt Nam ở nước ngoài nhằm mục tiêu trên. Chủ động mở rộng tiếp xúc với cộng đồng người Việt Nam ở nước ngoài, kể cả với những người còn có định kiến, mặc cảm với Nhà nước và chế độ ta.

5- Tích cực đầu tư cho chương trình dạy và học tiếng Việt cho người Việt Nam ở nước ngoài, nhất là cho thế hệ trẻ. Xây dựng và hoàn chỉnh sách giáo khoa tiếng Việt cho kiều bào, cải tiến các chương trình dạy tiếng Việt trên vô tuyến truyền hình, đài phát thanh và qua mạng Internet. Cử giáo viên dạy tiếng Việt tới những nơi có thể để giúp bà con học tiếng Việt. Tổ chức trại hè nói tiếng Việt cho thanh, thiếu niên người Việt Nam ở nước ngoài.

Tổ chức cho các đoàn nghệ thuật, nhất là các đoàn nghệ thuật dân tộc ra nước ngoài biểu diễn phục vụ cộng đồng. Tạo điều kiện cho các nghệ sĩ, vận động viên là người Việt Nam ở nước ngoài về nước biểu diễn, thi đấu, tham gia các đoàn Việt Nam đi biểu diễn và thi đấu quốc tế. Thường xuyên tổ chức các chương trình giao lưu văn hóa, văn học, nghệ thuật, triển lãm, hội thảo, du lịch về cội nguồn.

6- Đổi mới mạnh mẽ và toàn diện công tác thông tin, tuyên truyền, giúp cho người Việt Nam ở nước ngoài hiểu đúng tình hình đất nước và chính sách của Đảng và Nhà nước. Đầu tư cho các chương trình dành cho người Việt Nam ở nước ngoài của đài phát thanh, truyền hình và Internet; chú trọng đổi mới nội dung, hình thức và kỹ thuật của các chương trình này. Hỗ trợ việc ra báo viết, mở đài phát thanh, truyền hình ở ngoài nước. Xây dựng thư viện trên mạng Internet để phục vụ cho người Việt Nam sống xa Tổ quốc. Hỗ trợ kinh phí vận chuyển và đơn giản hóa thủ tục đối với việc gửi sách báo, văn hóa phẩm ra ngoài phục vụ cộng đồng.

7- Hoàn chỉnh chính sách khen thưởng đối với người Việt Nam ở nước ngoài, đưa vào nền nếp việc khen thưởng các tổ chức và cá nhân người Việt Nam ở nước ngoài có thành tích trong vận động xây dựng cộng đồng, đóng góp xây dựng đất nước, tổ chức và cá nhân trong nước có thành tích trong công tác vận động người Việt Nam ở nước ngoài. Giải quyết có tình, có lý và trên cơ sở đạo lý Việt Nam các vấn đề nhân đạo do lịch sử để lại nhằm thực hiện chủ trương đại đoàn kết toàn dân tộc, đồng thời có biện pháp phù hợp đấu tranh với những biểu hiện cố tình đi ngược lại lợi ích dân tộc, phá hoại quan hệ giữa các nước có đông người Việt Nam sinh sống với Việt Nam hoặc gây chia rẽ trong cộng đồng người Việt Nam ở nước sở tại.

8- Các tổ chức Đảng, các cơ quan nhà nước ở Trung ương và địa phương, Mặt trận Tổ quốc Việt Nam, các tổ chức và đoàn thể nhân dân theo chức năng, nhiệm vụ của mình tham gia tích cực vào công tác đối với người Việt Nam ở nước ngoài. Xây dựng cơ chế phối hợp chặt chẽ giữa Ủy ban về người Việt Nam ở nước ngoài với các cơ quan hữu quan, với Mặt trận Tổ quốc Việt Nam và các đoàn thể nhân dân, giữa trong nước với ngoài nước. Cùng cố và phát triển các tổ chức xã hội làm công tác vận động người Việt

Nam ở nước ngoài, như Hội liên lạc với người Việt Nam ở nước ngoài, các hội thân nhân kiều bào và các hình thức tập hợp chính đáng khác, phù hợp với ý nguyện và đặc điểm của cộng đồng ở địa bàn cư trú.

Các cơ quan đại diện ngoại giao ở nước ngoài có trách nhiệm coi công tác đối với người Việt Nam ở nước ngoài là một nhiệm vụ chính trị quan trọng đẩy mạnh công tác bảo hộ công dân và bảo vệ những quyền lợi chính đáng của người Việt Nam ở nước ngoài; tích cực, chủ động tăng cường tiếp xúc vận động, tuyên truyền phổ biến chủ trương, chính sách của Đảng và Nhà nước tới bà con.

9- Ủy ban về người Việt Nam ở nước ngoài cần được kiện toàn với cơ cấu tổ chức, biên chế và phương tiện hoạt động đáp ứng đòi hỏi của tình hình mới. Tăng cường cán bộ chuyên trách về công tác đối với người Việt Nam ở nước ngoài tại cơ quan đại diện ngoại giao Việt Nam ở những nơi có đông người Việt Nam sinh sống. Một số bộ, ngành và một số tỉnh, thành phố có quan hệ nhiều với người Việt Nam ở nước ngoài cần có bộ phận giúp cơ quan lãnh đạo trong công tác đối với người Việt Nam ở nước ngoài. Bổ sung kinh phí cho công tác này.

IV - Tổ chức thực hiện

1- Ban cán sự đảng Bộ Ngoại giao phối hợp với Ban cán sự đảng ngoài nước và các ban, ngành liên quan, UBTU MTTQ Việt Nam, các tổ chức và đoàn thể nhân dân tổ chức phổ biến rộng rãi nghị quyết này đến cán bộ, đảng viên và mọi tầng lớp nhân dân trong nước và đến cộng đồng người Việt Nam ở nước ngoài.

2- Ban cán sự đảng Chính phủ cụ thể hóa nội dung nghị quyết thành chương trình hành động, các cơ chế, chính sách, chỉ đạo các bộ, ngành, địa phương thực hiện.

3- Đảng đoàn Quốc hội, Ban cán sự Đảng Chính phủ căn cứ vào nội dung Nghị quyết, xây dựng và hoàn thiện các văn bản pháp quy có liên quan đến người Việt Nam ở nước ngoài.

4- Các tỉnh ủy, thành ủy, các ban cán sự Đảng, Đảng đoàn, Đảng ủy trực thuộc Trung ương, các ban Trung ương Đảng có kế hoạch thực hiện Nghị quyết. Ban cán sự đảng Bộ Ngoại giao chủ trì cùng Ban cán sự Đảng ngoài nước giúp Ban Bí thư và Bộ Chính trị theo dõi việc thực hiện Nghị quyết. Ban Bí thư tổ chức kiểm tra, định kỳ nghe báo cáo về tình hình và công tác đối với người Việt Nam ở nước ngoài./.